

перва, дістанеся там, щоби до Унева, а там йому люде скажуть. Но я їх дістану в руки, очи пови-палюю, скажена дівчинисько, мале а утікає. Пускай!

Циган: Давай гроші! (шепотом но досить голосним:) Діду, умієш крадену дитину купити, а платити нема кому, що?

СЦЕНА VI.

(Входить скоро Дідусь).

Дідусь: Люде, змилосердіться. Я все чув, я знаю вас. Не бійтеся, я нікому не скажу, дістаєте гроші! Майте Бога в серцю, то ви украли три роки тому дитину, дівчинку.

Кривий: (виривався циганови і хватав обоіма руками дідуся). Тихо, ти дідівська породо. Ти підслухуєш, о, не діждеш ти того. (Кидав його на землю і коліном придушує).

Циган: Скоро, поки нікого нема, зроби йому капут і в корчі, а потім в світ.

Дідусь: Люде, я Богом кленуся; я нікому не скажу.

Кривий: (одною рукою шугав по торбі, дуже горячково). Цигане, давай ножа, мого десь нема!

Дідусь: Господи, не помяни їм гріха!

Циган: (прискакує і подає Кривому ніж). На, а раз і добре!